

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΣΑ ΒΑΣΙΛΙΑΣ, με την πλατιά σημασία κι όχι με τη στενή και τυπική, μίλησε πάλι ο Βασιλιάς μας στο Μακεδονικό στρατό του. Τα λόγια του, τα δλόισα από την ψυχή βγαλμένα, δλόισα στην ψυχή του Έλληνα στρατιώτη χτυπήσανε, και τη φτερώσανε και δώσανε σ' αυτή κουράγιο... ακόμα και για τρίτο πόλεμο. Μάλιστα.

Στο Βασιλιά μας ταιριάζει μια μορφή ή λαμπερόχρωμη ζουγραφιά που ο Παλαμάς, μέσα στη «Φλογέρα του Βασιλιά», μας δίνει για το Βασίλειο το Βουλγαροχτόνο :

..... Μεστό, πλατύ και τὸ κορμί σου,
τὸ στέρνο σου τετράπλατο, κ' εἶναι γοργή ἡ ματιά σου,
σάν ἀστραπόπετρα, και πιδ γοργὸ τὸ θέλημά σου.
..... κι ὁ λόγος σου ρουμπίνι
κι αἰδ' ῥο και ἡ γνώμη σου, κι ὅθε διαβῆς ἀστράφτει
σὰ μάλαμα και ὁ δρόμος σου, πύργοι σάν κάστρα κ' οἱ ὄμοι...
..... και λάμπεις
ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὴν κορφή.....

Βασιλικὰ στίχοι που ταιριάζουνε σ' ἓνα Βουλγαροχτόνο, εἴτε Βασίλειος λέγεται, εἴτε Κωνσταντῖνος.

ΕΠΙΓΕΤΡΑΜΜΕΝΟΣ, με τὸ συμπάθειο για τὴ λέξη, στὴν Πετρούπολη στέλνεται ὁ κ. Ι. Δραγούμης, ὁ Ἴδας μας. Κατάντησε κοινοτοπία πιδ νὰ συχαίρουνται οἱ φημερίδες μας τὴν Κυβέρνηση για κάθε πετυχημένο διορισμὸ και για κάθε ἀξια παρασημοφορία. Ἐδῶ, σὲ τούτη τὴν ξεχωριστὴ περίσταση, συχαρητήρια δὲ χωροῦνε. Τὸ ἐναντίο μάλιστα, μπορεῖ κανεὶς νὰ κατακρίνει τὴν Κυβέρνηση, που σάν ἀνορθωτικὴ ὅπου λέγεται, ἄφισε νὰ περάσει τόσος καιρὸς ὅσο νάνοῖξει τὰ μάτια της και νὰ δεῖ τίς ἀληθινὲς ἀξίες και νὰ ζητήσει τὴ συνεργασία τους.

Ὁ κ. Βενιζέλος τὸ ξέρει πολυκαλά, ὅσο και μεῖς —μπορεῖ μάλιστα νὰν τὸ ξέρει κι ἀπὸ μᾶς καλύτερα— τί ἀξίζει ἓνας Ἰ. Δραγούμης—γιατί ἓνας εἶναι και μοναδικὸς—και ὡς μυαλὸ και ὡς χαρακτήρας, και ΠΟῦ εἶναι ἡ θέση του. Λυπηρὸ που ὄχι ξέρει ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν ἔχει μερικὲς φορές τὸ κουράγιο και νὰν τὸ ἀγκαλιάσει, νὰν τὸ βάλει στὴν πρεπούμενη θέση του. Ἐνας Κυβερνήτης, που ῥεχεται με πρόγραμμα νάνορθώσει, αὐτὸ ἔχει πρῶτα πρῶτα νὰ κάνει, νὰγκαλιάσει δηλ. τίς ἀληθινὲς ἀξίες, ἀδιαφορώντας ἂν ἡ κοινὴ γνώμη δὲν εἶναι ἀκόμα ἐτοιμασμένη νὰν τίς δεχτεῖ, μόνο και μόνο γιατί ἡ ἐργασία τους εἴτανε θετικὴ κι ἀθόρυβη κι ὄχι ἐργασία ρεκλάμας.

Νά, ὁ λόγος που τὸ διορισμὸ τοῦ κ. Δραγούμη στὴν πρεσβεΐα τῆς Πετρούπολης τονὲ χαίρετοῦμε ὄχι γιατί τάχα εἶναι ὁ διορισμὸς που τοῦπρεπε, μὰ γιατί μ' αὐτόνε τὸ διορισμὸ, τὸ μεταβατικὸ, ἡ κοινὴ γνώμη θὰ συνειθίσει τὸνομά του και δὲ θὰ ξαφνιασθεῖ μεθαύριο που, με τούτη ἢ με ἄλλη Κυβέρνηση, θὰν τονὲ δεῖ σὲ ἀψηλότερη θέση, κει που τοῦπρεπε ἀπὸ μᾶς κι ἀρχῆς νὰ βρίσκεται.

ΟΙ ΝΕΟΙ, οἱ ἀληθινὰ νέοι, ἔσοι δηλ. ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἡλικία, ἔχουνε τὰ νιάτα στὴν ψυχὴ τους και στὸ μυαλὸ τους, οἱ με εὐλιχρίνεια και με πλατιά ἰδανικὰ νέοι, τὸν κ. Ι. Δραγούμη τονὲ θέλανε μέσα στὴ Βουλὴ, θεμελιωτὴ μᾶς νέας πολιτικῆς, τῆς πολιτικῆς που βγαίνει ἀπὸ τὰ βιβλία του, και ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸ στερνὸ του, τὸ «Ὅσοι ζωντανοί».

Σήμερα τοῦς τὸν κρατεῖ ἀκόμα σκληρωμένονε ἡ Διπλωματία, μὰ ἐλπίζουνε κ' εὔχουνται γλήγορο τὸ ξεσκαλωμὸ του. Τὸν Ἴδα οἱ νέοι τὸν ἐνειρεύονται πολιτικὸ τους ἀρχηγό.

ΘΑ ΓΙΝΕΙ διαγωνισμὸς, καθὼς γράφουν οἱ φημερίδες, για νὰ γραφοῦν και τονιστοῦν τραγοῦδια για τὸ στρατὸ μας. Περιττὸς ἓνας τέτοιος διαγωνισμὸς και σίγουρη ἡ ἀποτυχία του. Ποιητὲς ἔχουμε μουσικοῦς ἔχουμε. Ἡ Κυβέρνηση, και μάλιστα ὁ κ. Βενιζέλος, τοῦς ξέρει. Ἄς πεῖ στὸν Παλαμά, ἄς πεῖ στὸ Σικελιανό, στὸ Σκίπη, στὸ Ρήγα Γκόλφη, νὰ γράφουν τὰ κατάλληλα τραγοῦδια κι ἄς βάλει ἓνα μουσικὸ—κ' ἔχουμε τόσους!—νὰν τὰ τονίσει. Ἐτσι μοναχὰ ὑπάρχει ἐλπίδα νὰποχτήσει κι ὁ στρατὸς τὰ τραγοῦδια του.

ΚΑΙ τὰ τραγοῦδια, τὰ κατάλληλα τραγοῦδια, λείψανε σὲ τούτη τὴν περίσταση, τὴν τόσο ξεχωριστὴ, και για τὸ στρατὸ και για τὸ λαό. Ἄ λείψανε και τὰ «Παναθήνια», ὁ κόσμος δὲ θάχε πῶς και με τί νὰ φανερώσει τὴ χαρὰ του, τὸ ξαφνιασμὸ του, τὸ μεθῆσι του για τίς πολεμικὲς ἐπιτυχίες μας.

Ὅτι τοῦλειψε, τοῦ τὸ δώσανε τὰ «Παναθήνια» κ' ἔτσι μοναχὰ δικαιολογίεται ἡ μεγάλη, ἡ καταπληχτικὴ ἐπιτυχία τους. Τὰ φετεινὰ «Παναθήνια» γενήκανε, και με ἔλο τὸ δίκιο του, Ἐθνικά.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ «Νουμά» σὲν Λαμονίκη

ὁ κ. Π. Θ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

C/O The American Tobacco Co